

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologus Parisiensis Inquirenti Duaceno Theologo

[S.l.], 1692

Tertia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39050

mandata divina non sunt observari impossibilia. Si enim nulla omnino sit alia gratia quam efficax, qui non custodit mandata Dei, nullam habet gratiam quâ mandata divina sint illi custodiri possibilia.

Hinc evidenter patet quod è re Thomistarum fuerit gratiam aliquam sufficientem admittere servando isti gratiæ quod det posse agere, gratiæ vero efficaci quod det agere.

T E R T I A.

At quid de gratia sufficiente sensu Thomistico? minus displicet; quia nisi hallucinari velis, particulam includit alienantem, & nebuloso tempore occultendis gratiæ Evangelicæ misteriis est peridonea. Invenim cum vox illa, & res voce expressa Augustino & purioribus Ecclesiæ sæculis ignota fuerit, illam merito ex sana Theologia relegandam judicamus.

Judicium Duacensorum.

P Rorsus optandum foret, ut ly (*sufficiens*) nunquam isto significato in scholas inductum fuisset, quo multi utuntur Thomistæ, quia revera aliud exprimere videtur, quam ipsi significare velint. Tamen enim sufficiens dici possit ad posse aliquod propinquius quam est posse naturæ, tamen revera ad agendum sola non sufficit. Unde melius censura natura Duacensis ad assentionem secundam sufficiens auxilium dicit esse illud, præter quod ex parte Dei non est aliud necessarium & confundit cum gratiâ efficaci. Hinc benè dicit Thesis, quod notio gratiæ sufficientis, etiam sensu Thomistico, ignota fuerit Augustino & purioribus Ecclesiæ sæculis ad salvandam libertatem, utpote non necessaria: tamen fatendum sit eam nihil officere veritati, dummodò Moliniana significatione omnino exuat.

Judicium Theologi Parisiensis.

Judicium debuit esse quod hæc Thesis ab initio usque ad verbum (*interim*) male sanæ doctrinæ veneno intacta sit, (cum gratiam sufficientem Thomistarum eatenus tantum recipiat, quatenus videtur gratia ista non dare verum posse ad agendum, ita ut sit nomine sufficiens revera autem insufficientis) & quod à prædicto vocabulo (*interim*) usque ad finem sit scandalosa, sanæ Theol. injuriosa & in hæresim inducens, quatenus dicit rem vocabulo gratiæ sufficientis expressam Augustino & purioribus Ecclesiæ sæculis ignotam fuisse & è sana Theologia merito relegandam quod est profectò dicere ultra gratiam cum qua agimus, nullam admittendam esse gratiam cui resistimus & qua adjuti possumus agere.

In hoc prædicti Duacenses peccant quod nihil emendent neque improbent in hac thesi, quin imo confirment & quæ temerè & scandalosè ponit thesis probare conentur.

Notandum maximè videtur quod Duacenorum judicium gratiam sufficientem sive sensu Molinistico, seu Thomistico non approbans, imo rem voce gratiæ sufficientis significatam disertè improbans, nullam aliam admittat gratiam, quæ det verum posse agere & cui tamen resistatur, quod dubio procul hæresim sapit.

QUARTA.

Peccatum Philosophicum infelix radix est, in depravata Ethica seminariis pridem occultè adolescens: mox ubi erupit, Vaticana sensit fulmina; varique errores infallibili connexionione cum detestando illo dogmate conuatiati, quasi surculi in radice, eodem ictu protriti sunt.

Judicium Duacenorum.

Huc Thesis neminem esse opinamur qui refragari possit.